

בס"ד כ' אדר ה'תשע"ז
הדלקת נרות - 17:31
צאת השבת - 18:23
רבנו תם - 19:05
שעון חורף - לפי הלוח המדוייק של "אור החיים"

שנה שבע עשרה - עלון מס' 858
@ שבת פרה - מוציאין ב' ספרים.
@ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה טובה, זיווג, הצלחה, ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם.
טל' המערכת : 08-9437333, 054-7743834

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות

מפטירין: "ויהי דבר ה'"
(יחזקאל לו')
מרתק - ראו בעמוד 2
סיפור מההפטרה

פרשת כי-תשא שבת פרה

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה הרביעית
בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מעיני הפרשה:
< הוראות על תרומת מחצית השקל.
< מעשה הכיור וכו', הוראות להכנת שמן המשחה וקטורת הסמים.
< משה מִמָּנָה את בצלאל ואהליאב על מלאכת המשכן וכליו.
< אזהרה מיוחדת על שמירת השבת.
< חטא מעשה העגל, ועונשו.
< משה עולה להר סיני בפעם השנייה, לסליחות.
< אחר ארבעים יום מקבל משה את הלוחות השניים, וקרינת עור פניו של משה.
"כי תשא את ראש בני ישראל כפקודיהם ויתנו איש כופר נפשו" (ל, יב)
כשתבואו למנות מנהיג לישראל הנקרא ראש בני ישראל צריך למנות אחד שמוכן לתת את עצמו ככופר נפש ולמסור נפשו בעד כלל ישראל. (האלשיך הק')
"ויתנו... ולא יהיה בהם נגף" (ל, יב)
בספר "תפוחי חיים" ממליץ פסוק זה על אותם אנשים שנותנים צדקה רק כשחש וחלילה קורה איזה דבר לא טוב בסביבתם. ועל זה אומר הפסוק "ולא יהיה בהם נגף בפקוד אותם", **שלא יתנו צדקה רק בשעה שיש נגף.**
"זה יתנו... מוחצית השקל בשקל הקדש"
בעל הטורים אומר: המלה "שקל" עולה לגימטריה של "נפש" (430). דבר זה מרמז שמתן שקל (או מטבע אחר) לצדקה מכפר על נפש האדם ומציל את הנותן מכל רע.
"למה ה' יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים" (לב, יא)
מסביר האלשיך הקדוש, כך אמר משה רבינו והמליץ זכות לפני הקב"ה: "הלא זה עמך אשר הוצאת עכשיו מארץ מצרים, הבט וראה מהיכן באו רק זה עתה? הלא ממקור הזוהמה והגילולים המה יוצאים, מערות הארץ, ומה לך כי תלין עליהם?"
"ובהרשת אבן למוכאיה"
אף מי שלבו לב אבן, יכול היה בצלאל להפוך את לבו ולהחדיר בקרבו את התורה. (דגל מחנה אפרים)

"קול ענות אנכי שומע..."
אנכי שומע קול העיני שמענים את "אנכי ה' אלוקיך.
"וימהר משה ויקוד ארצה" (לד, ח)
שואל ה"כלי יקר" מדוע מיהר משה? אלא, כיון שראה משה שהקב"ה הולך ומוסיף דור ועוד דור, "פוקד עוון אבות על בנים ועל בני בנים, על שלשים ועל רבעים" היה מתירא פן יוסיף עוד כמה דורות. על כך, "וימהר משה ויקוד ארצה וישתחו..."
"אלהי מסכה לא תעשה לך את הזהב המצות תשמור"
מה ענין הסמיכות ביניהם? אלא יש המחמירים חומרות שונות בחג הפסח, ועל ידי זה באים לידי כעס על בני ביתם, ומכיון שכל הכועס כאילו עובד עבודה זרה, לכן נכתבו שני הפסוקים הללו יחד ללמדנו שישמור האדם את עצמו מלכועס. (נור יוסף)
"אך את שבתותי תשמורו" (לא, יג)
אזהרה זו על שמירת שבת מובאת בלשון רבים. בכך מורה התורה לכל אדם: לא די בכך, שאתה תשמור את השבת; אלא עליך לפעול ולהשפיע בעניין זה גם על סביבתך. שאם השבת מתחללת בקרבת ביתך, הדבר פוגם בקדושת השבת שבתוך ביתך. (חפץ חיים)
"ורחצו ידיהם ורגליהם" (ל, כא)
"והיתה להם חוק עולם לו ולזרעו לדורותם..." מי שזהיר בנטילת ידיים מתברך בעושר ופרנסה. (שבת סב) ולא הוא בלבד, אלא גם זרעו וזרע זרעו לדורות עולם. וזהו: "ורחצו ידיהם והיתה להם חוק עולם לו ולזרעו". חוק מלשון "לחם חוק" = פרנסה טובה. (אמירה נעימה)

פִּנְת הַנִּיבִים וְהַפְתָּאֵי
הַחֲזִיק טוֹבָה לְעַצְמוֹ = הַתְּגָאָה בְּמַעֲשָׂיו.
דוגמה: ראש הַיְשִׁיבָה הַחֲזִיק טוֹבָה לְעַצְמוֹ עַל חֲלָקוֹ בְּפִתּוֹם תְּכָנִיּוֹת לְמוֹד בְּגִמְרָא לְמַעַן בְּחוּרֵי הַיְשִׁיבָה.
מקור: רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זִכְאִי קָבַל מֵהֵלֶל וּמִשְׁמַאי הוּא הָיָה אוֹמֵר: אִם לְמַדְתָּ תוֹרָה תִּרְבֶּה, אֵל תַּחֲזִיק טוֹבָה לְעַצְמְךָ, כִּי לְכָד נּוֹצְרֶת [פְּרָקִי אֲבוֹת פְּרָק שְׁנַי, מִשְׁנָה ח].

הסידור מכשול מדרך עמי!
העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי":
<http://ladaat.info/> <http://www.hidush.co.il/>

פרשת פרה

א. בשבת זו, שבת פרשת פרה מוציאים שני ספרי תורה, וקוראים בשני "פרשת פרה" עד פסוק ל"ב "והנפש הנוגעת תטמא עד הערב". ולדעת הרבה פוסקים אף קריאת פרשת פרה היא מצות עשה מן התורה ואף על פי שיש חולקים על זה יש להחמיר כדעת האומרים שהיא מן התורה, ועל כן יקראו בספר התורה הכשר ביותר שבבית הכנסת, והשליח צבור והקהל יכוונו לצאת ידי חובה מן התורה.

ב. אחרי קריאת פרשת פרה מפטירים ביחזקאל לו "בן אדם בית ישראל יושבים על אדמתם", שכתוב בה: "וזרקתי עליכם מים טהורים וכו'".

ג. ציבור ששכחו ולא קראו פרשת פרה, יש אומרים שיש להם תשלומין בשבת הבאה, ויש חולקים והעיקר להלכה ולמעשה שיקראוה בשבת החודש, באופן שלאחר קריאת הפרשיות, יקראו בספר שני פרשת פרה בברכותיה, ובספר השלישי יקראו פרשת החודש, ויפטירו הפטרת פרשת החודש.

"בניד בשחילי זחיים" - חינוך

כדי לעודד את הילדים ולתת להם את ההרגשה הטובה, כדאי מדי פעם לשתף אותם, כביכול, בניהולו של הבית, בלבטים שבארגון החיים בו. יש בכך משום חיזוק ומתן הרגשת חשיבות ושותפות. בעקבותיו נעשה הילד שמח וגאה בביתו. הוא מרגיש בו טוב יותר, נעשה יותר קשור, יותר מחובר אליו, והוא בטוח יותר במקומו. בוודאי שאין כוונתנו שנתחיל לשתף אותם במצב הזכות והחובה שבחשבוני הבנק המשפחתי, אסור להטריד את מנוחתם הילדותית בקשיים כגון אלו; אך מותר בהחלט להעלות בעיות כלליות, ואפילו בעיות חינוכיות. כך ניתן לשאול במעמד הילדים: "איך גרום לכך, שכולם בבית שלנו יהיו צדיקים?" "למי מכס יש עצה להשכנת שלווה ורוגע במשפחתנו?" ברור, שמטרת שיתוף כזה אינה קבלת העצות, אלא בעיקר הענקת הרגשת החשיבות, שהנה ההורים החכמים מצאו לנכון להתייעץ בס, וכך תחושת החשיבות, שהענקת לו, תרמה לכושר החשיבה שלו.

<p>כל הישועות והברכות לא"י ועליה מוסאי היינו שתרמו לסעודה הרביעית בליווי זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם. שזיכו באושר ובפרנסה טובה. הצלחה ובריאות לכל משפחתם וברכה והצלחה לילדיהם ולהבדיל לעיני שרה בת סרור ז"ל</p>	<p>מרכות ואיתות לפייט לא"י ופדנה דיידי בהגיע דוד-חי נ"י למציאות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה. שיתברך ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו וברכה למנשה ומרים דויד ולמשפחת יעקובי</p>	<p>מרכות ואיתות לפייט לא"י ופדנה דיידי בהגיע דוד-חי נ"י למציאות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה. שיתברך ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו וברכה למנשה ומרים דויד ולמשפחת יעקובי</p>	<p>מרכות ואיתות לפייט לא"י ופדנה דיידי בהגיע דוד-חי נ"י למציאות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה. שיתברך ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו וברכה למנשה ומרים דויד ולמשפחת יעקובי</p>	<p>שיעור התורה הגדול בתבל ארגון "אברהם יגל" משדר בליוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"</p>
---	--	--	--	---

<p>מרכות ואיתות לפייט לברוך והילה זולתי בהגיע אדר-דניאל למציאות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה. שיתברך ברחמיך בגשמיות ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו וברכה ליצחק גולגי ולמשפחת דאוד</p>	<p>מרכות ואיתות לפייט לשבתאי ושרה מוסאי על הסיוע לזיכוי הרבים שתתברכו ברפואה טובה. ויתגשמו כל משאלותיכם לטובה ותרנו נחת ושלווה מכל יוצאי חלצים וזיווג הגון עוד השנה לאילי בן שרה ולרפואת שבתאי בן נהיית</p>	<p>פארת אמנת גמ"ח לצידד ברית מילה ניתן להשיג אצל משפחת דוד כהן. כשרות, חליפות לתינוק, מוצצים ובקבוקים ועוד. פרטים בטל: 077-4431387</p>	<p>מרכות ואיתות לפייט לדני ותמי יצחק-פור על הסיוע לזיכוי הרבים שתתברכו ברפואה טובה. ויתגשמו כל משאלותיכם לטובה ותרנו נחת ושלווה מכל יוצאי חלצים</p>	<p>מרכות ואיתות לפייט לדני ותמי יצחק-פור על הסיוע לזיכוי הרבים שתתברכו ברפואה טובה. ויתגשמו כל משאלותיכם לטובה ותרנו נחת ושלווה מכל יוצאי חלצים</p>	<p>מרכות ואיתות לפייט לדני ותמי יצחק-פור על הסיוע לזיכוי הרבים שתתברכו ברפואה טובה. ויתגשמו כל משאלותיכם לטובה ותרנו נחת ושלווה מכל יוצאי חלצים</p>
--	---	--	--	--	--

<p>לעיני הצנועה והענוה והיית מוסאי בת יצחק ופרי ז"ל השבת פרשת כי-תשא תתקיים משמרה בשעה 12:30 ככולל "תפילה למשה" וביום ראשון ב-16:30 עליה לבית העלמין. תורה, ברכות וערבית ככולל "תפילה למשה"</p>	<p>לעיני החסיד והענו רחמים דויד כה' אדר פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו ובעד שמואל וביבי דויד</p>	<p>לעיני הצנועה והענו שמחון מוסאי כה' אדר פקידת שנתו העליה לבית העלמין ביום רביעי בשעה 16:30</p>	<p>לעיני הצנועה והענו באבאי בנימין כה' אדר פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו</p>	<p>במלאת 12 חודשים לעיני הצנועה והענוה שרה מוסאי בת סרור ז"ל השבת פרשת כי-תשא תתקיים משמרה בשעה 12:00 בבית המנוחה רח' החבלצת, יבנה. יה"ר שתמליץ טוב בעד כל משפחתה</p>	<p>מרכות ואיתות לפייט לדני ותמי יצחק-פור על הסיוע לזיכוי הרבים שתתברכו ברפואה טובה. ויתגשמו כל משאלותיכם לטובה ותרנו נחת ושלווה מכל יוצאי חלצים</p>
---	--	--	--	---	--

שבת שלום זמבודק

<p>רפואה שלימה והחלמה מהירה : שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו נהוראי-חנניה בן דינה ומיכאל הי"ו באבאי באבאי בן מורורי הי"ו יצחק נאמן בן שרה הי"ו</p>	<p>לעיני צנועה ושלום : הרב ישעיהו מהצרי ז"ל בן יוסף הי"ו ליון מלכה ז"ל בן ריטה שחתי'ה ניסן אברהם בן נהיית ז"ל שרה מוסאי בת סרור ז"ל רחל מוסאי בת ביבי ומרדכי ז"ל יוסף כרמי בן רחל ז"ל אילנה גולברי בת טורן ז"ל אסתר ממן בת פרח ז"ל</p>
--	--

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

הלכות פסח

היות ואנו עומדים סמוך ונראה לחג הפסח, ודיני הפסח מרובים מאד, על כן אנו שונים את כל עיקרי דיני החג.

בגמרא במסכת פסחים (דף ו: א) אמרו: ”שואלין בהלכות הפסח קודם הפסח שלושים יום”. ובפשיטות נראה, כי כוונת הדברים היא, ששלושים יום קודם חג הפסח, יש להפסיק מכל הלימודים, ולהתחיל בלימוד הלכות הפסח. יש לציין, שאף שאין חיוב ללמד ברבים הלכות פסח שלשים יום, מכל מקום כל אחד ואחד מחויב ללמוד הלכות הפסח היטב, שלא יבא חלילה לידי מכשול בימים אלו שהלכותיהם רבות מאד.

א. הקונים מצרכי מזון לפסח יזהרו מאד להניחם במקומות מיוחדים ושמורים, ובפרט כשיש בבית ילדים קטנים, והדבר מצוי שהולכים עם פרוסת לחם בידם, ומפריצים דרך אכילתם, ויש לחוש פן יפלו מפירורי החמץ אל מצרכי המזון של פסח. וכן בשעה שעקרת הבית עסוקה בניקוי ובכירת האורז לצורך הפסח [לבל ימצא בו חטה], והילדים באים על ידה, ופתם בידם, יוכלו לגרום בלא יודעים לנפילת פירורי חמץ לתוך האורז הכשר לפסח, וידוע שחמץ בפסח אוסר במשהו, שאפילו באלף אינו בטל. [חזון עובדיה פסח עמ' נב, ובמהדו"ב עמ' פא].

ב. אין לקנות מצרכי מזון לפסח מאדם שמוכר בחנותו דברים האסורים, כגון קופסאות שימורים של בשר או נקניק טרפה, או גבינות של גויים וכיוצא, כי אין לו נאמנות על כשרות המצרכים לפסח. אבל מותר לקנות ממנו קופסאות שימורים או שקיות סגורות עם חותמת של הכשר מוכר. [חזון עובדיה על הלכות פסח עמוד נב, ובמהדורת תשס"ג עמוד פא].

ג. פירות יבשים כגון צמוקים שזיפים גרוגרות משמשים וכיו"ב, אחינו האשכנזים נוהגים בהם איסור, אלא אם כן לצורך חולה שאין בו סכנה, שאז מתירים. אבל מנהג הספרדים ועדות המזרח להקל בהם ולאכולם בתוך הפסח, אך יש להזהר מאד מתערובת קמח בתאנים מיובשים. [חזון עובדיה, הלכות פסח עמוד סו. ובמהדורת תשס"ג עמוד קיז].

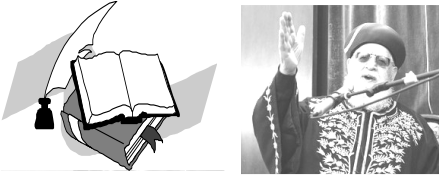
ד. יש להזהר שלא לקנות בפסח בוטנים וגרעינים קלויים הנמכרים בשוק, אם אין עליהם השגחה מרבנות מוסמכת ומוכרת, מפני שמערבים קמח במלח שעליהם. [חזון עובדיה על הלכות פסח עמוד סו. ובמהדורת תשס"ג עמוד קיז].

ה. המלח הדק כשר לפסח, גם אם אין עליו הכשר מיוחד לפסח. אך אם המלח בא בשק, יש להקפיד שהשק יהיה נקי מכל חשש קמח וכיוצא. [חזון עמ' סו. ובמהדורת תשס"ג עמוד קיז].

ו. הסוכר מותר באכילה בימי הפסח, ומי שנהג שנים רבות שלא לאכול סוכר בפסח, אם עשה כן מפני שהיה סבור שהוא אסור מן הדין, רשאי לבטל מנהגו בלי שום התרה, ואם נהג כן משום חומרא לגדר וסייג, ורוצה עתה לחזור בו ממנהגו, יעשה התרה על מנהגו, ויתחרט על שלא אמר בלי נדר בשעת קבלת מנהגו. [חזון עובדיה, פסח ע"י סד].

ז. התה והקפה מותר לשתותם בפסח, אך כיון שכיום תעשית המזון התפתחה, ויש לחוש ששורין את עלי התה בעמלין של חיטה, לפיכך יש לקנות עם הכשר לפסח. ואם בעל החנות טוחן את גרגירי הקפה אצלו בחנות, יש להזהר שיהיה ירא שמים שנהר להכשיר הריחים ולנקותם היטב מתערובת חמץ. [חזון עובדיה על הלכות פסח עמוד סו].

ח. יש נוהגים שלא לשרות המצה במים, בכל ימי הפסח, שמא נשאר עליה מעט קמח אחר האפייה ויבא לידי חימוץ. אך מעיקר הדין מותר לשרות המצה במים בפסח, ובפרט יש להקל בזה בזקן או בחושש בשיניו. ואפילו בליל הסדר. ואם נהג כן לחומרא וידע שמצד ההלכה מותר, ורוצה להקל, יעשה התרה בפני שלשה, על שלא אמר בלי נדר, ואם סבר שכך היא ההלכה, אין צריך התרה. [שו"ת יחיה דעת חלק א סימן כא].

ה'דעת? סיפור מההפטרה

הפטרת כי תשא שבת פרה

גם השבת נדחית ההפטרה הרגילה, מפני ההפטרה המיוחדת לשבת זו: פרשת פרה.

הנושא המרכזי בפרשתנו הוא חטא העגל. העם נגרר אחרי הערב רב ומחפש מנהיג מוחשי שיחליף את משה כשעלה השמימה להביא את התורה הקדושה. כשירד משה הוא מגיב בחריפות רבה, שובר את לוחות הברית וטוחן את העגל ומשקה את העם שחטאו, ומצווה את שבט לוי שלא השתתפו בחטא, להרוג איש את אחיו. בהפטרה בספר מלכים א' פרק י"ח שלא נקראת השבת, אליהו הנביא נלחם בנביאי הבעל שהחטיאו את עם ישראל ופוסחים על שני הסעיפים ואומר לעם או שתעבדו את ה' או שתעבדו את האלילים. אליהו הנביא מחזיר את העם בתשובה ע"י שאומר להם לעשות שני מזבחות, ומוכיח לעם שאין שום מענה מהאלוהים החומריים שלהם ורק ה' אלוקי האבות הוא האלוקים, הוא היחיד ומיוחד שאותו צריך לעבוד ורק בו להאמין. כמו שבפרשה משה מקנא לה' כשהעם חטאו בעגל כך גם אליהו הנביא מקנא לה' כשהעם בוגד בה' ומשתחוה לבעל.

הפטרת פרה: יחזקאל לו'.

חז"ל קבעו לנו לקרוא את פרשת פרה אדומה לפני חג הפסח, כדי להיטהר לפני הקרבת קורבן הפסח שחייבים להיות טהורים מטומאת מת. הקב"ה מצווה את משה ואהרן לומר לבני ישראל לקחת פרה אדומה אשר לא עלה עליה עול ולהביא לאלעזר הכהן. אלעזר הכהן שוחט את הפרה ושוּרף את בשרה ומִצָּה על אוהל מועד ובנותר שומר לבני ישראל כדי להיטהר מטומאת הנידה ומטומאת מת.

בהפטרה: הנביא יחזקאל פותח בנבואתו בתוכחה על עם ישראל שבגלל עוונותיהם ה' הענישם ופזר אותם בגוים ובגלל זה נהיה חילול ה', שהגויים אומרים שחס ושלום אין לה' כוח, ואין ביכולתו לשאת את העם, וחס ושלום שה' עזב את עמו, ולא יגאל אותם יותר. הנביא יחזקאל מתנבא שה' יגאל את עם ישראל מהגויים, ויקבץ אותם בארץ ישראל, ויחזירם בתשובה כדי שידעו הגויים שה' אוהב את בניו, ולא עוזב אותם, אז יתגדל ויתקדש שמו של הקב"ה מלך מלאכי המלכים לעיני כל העמים. בהמשך ה' אומר ליחזקאל הנביא כשיחזרו העם לארץ ישראל ה' ירבה את הדגן, ואת פרי העץ, ואת תנובת השדה למען לא תזדקקו יותר לגויים. וה' אומר עוד לנביא יחזקאל "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם..." מה פרה אדומה מטהרת את הטמאים כך הקב"ה מטהר את עם ישראל. (בברכת השם ג.י.ט.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

מחול חתנים

חיים על נשמתם המבולבלת. דוד ירמיהו הרגיש הרבה הכרת הטוב לרב יששכר שהציל אותו מחיי החולין, וראה במשימה קדושה זו סוג של מימוש הנתבי החינוכי אותו היתוו לו ראשי הישיבה הירושלמית. חלפו להן שנים רבות, הקשר בין דוד ירמיהו לרבו מן הישיבה הפך נדיר, איש איש ועיסוקיו. המשפחות גדלו, והמרחק האדיר בין שתי היבשות עשה את שלו. זכרונות, תמיד היו, ובמפגשים המשפחתיים תמיד שמענו על חוויותיו מן הישיבה. יום אחד פגש ירמיהו בשדה התעופה בחור נעים הליכות ממשפחה קונסרבטיבית. גיוני, יונתן. הם עמדו בתור לטיסה פנימית, והתפתחה שיחה. "חבל עליך, אתה בחור צעיר ומוכשר, כדאי לך ללמוד שנה תורה בישיבה בירושלים, ואחר כך לעשות חשבון נפש אם כדאי להמשיך באקדמיה, או שאולי עדיפים חיים יהודיים..." הציע לו ירמיהו. האמת היא, שהתפתח ויכוח די נוקב בין השניים, אבל דוד ירמיהו סיפר שהבחור הזה מאד מאד הזכיר לו את עצמו, מתווכח, מתלבט, מהסס, תוקף ולבסוף משתכנע עם לב יהודי. כשנחתו בניו-גירסי, דוד ירמיהו לא התעצל. הוא נסע עם גיוני לבית הוריו, ואחרי לילה של פולמוס מתיש, הם הסכימו "שנה אחת בישיבה אחר כך חזור לכאן לאוניברסיטה, עתידך להיות מהנדס בתעשייה הכימית..." אמרו הוריו. התסריט חוזר על עצמו. יונתן, גיוני נוחת בירושלים ולומד תורה בישיבה מובחרת. הדוד שלי, ירמיהו טס אליו פעמיים או שלוש באותה שנה, מביא לו מתנות, מרעיף עליו חום יהודי והבחור משתכנע להישאר שנה נוספת, הוריו רותחים מכעס ומנסים להניאו. אחרי שלוש שנים לאחר לחצים מרובים מצד אחיו והוריו הוא שוקל ללמוד באוניברסיטה אמריקנית. לפני שהוא אורז מזוודות נוחת עליו ירמיהו כהרגלו, מזמין אותו למסעדה בשכונת גאולה, מדבר על ליבו ומשמיע לו כמעט אותן מילים ששמע הוא בעצמו לפני עשרים שנה, מהרב יששכר "חבל יקירי, חבל מאד, בחירה בחיי תורה זו בחירה של איכות חיים רוחניים לאורך שנות דור.... מעבר לחיי נצח המובטחים. ומעל לכל תזכה להיות חותן בן תורה ולהקים בית נאמן בישראל ולרוות נחת מצאצאך. האלטרנטיבה של עולם החולין והאקדמיה היא הפוכה בדיוק. כל רפיון בקיום המצוות ולימוד התורה - ועוד בארה"ב סופה מפלה... ומי כמוך יודע כמה חברים צעירים שלך התבללו, הקב"ה בוכה עליהם..." וגם דוד ירמיהו בכה, וזלג וניגב את משקפיו. הדמעות פעלו את פעולתן, ומה שמתרחש הוא, שהבחור טס לבלטימור וכנס ללמוד בישיבת "יר ישראל" ושם הוא ממריא לשיאי פיסגה בלימוד וביראת שמים, ובעצמו הופך להיות מרביץ תורה לצעירי תלמידי ארה"ב. ערב אחד מקבל דוד ירמיהו פקס ועליו הודעה. "ירמיהו יקירי חתונתי תתקיים בט"ו באב, הנך מוזמן של כבוד, במידה רבה ואפילו מוחלטת בזכותך הנני מקים בית של תורה עם בת ישראל ירושלמית מצויינת", על החתום יונתן, גיוני. דוד ירמיהו נכנס לאולם הנוצץ ונע לעבר החופה, לצלילי התזמורת המלטפים. הרב המקדש כחכח בגרונו "סברי מרנן", הנה החתן המפואר יונתן, ולצידו כלתו וההורים. ירמיהו התקרב, ולהפתעתו... אבי הכלה... הפלא ופלא הינו ידיד נפשו... מי שהצילו מעולם החולין אי אז בימים... הרב יששכר זוננשטיין.

השניים מתחבקים בהתרגשות, מעגל נסגר. מחול חתנים. הר"מ זוננשטיין עשה מדוד ירמיהו חתן לתפארת וירא שמים, וירמיהו השיב לו כגמולו הטוב, בנה לו חתן לבתו את הרב יונתן, שכיום הוא ראש ישיבה מן הידועים ביבשת. נו, איזו השגחה פרטית נהדרת זו. מחול חתנים יופי של שם. (קובי לוי "העתונאי")

אצלו במשפחה מדברים תמיד על כך, שכל מה שאתה מבשל, אתה מבשל לעצמך גם אם המאכל - לכאורה הוזנח ונשכח שנים רבות - לפתע הוא חוזר אליך טרי ועסיסי בדיוק ברגע הנכון שבו הרעב מציק לך וזה בדיוק המזון שרצית. ובכן, יש לי דוד נחמד מאד איש ירא אלוקים, אדם אהוב שפשוט תענוג לדבר עמו בלימוד ובעיקר בניסיון החיים הרגשית שלו. דודי ירמיהו נולד לפני כ-60 שנה למשפחה דתית לייט בניו יורק, וילדיו צמחו בתוך הכאוס האמריקני שכולו מרוץ אחרי ממון תאוות ודמיונות, מצאו עצמם בגיל די צעיר מחוץ לעם היהודי. עם הגיעו לגיל 17 דפק על דלת בית הוריו, איש יהודי בעל צורה שהציג עצמו בשם יששכר, ושיכנע אותם לשלוח את ירמיהו בנם הקטן מבין ששת ילדיהם, לישיבה בארץ ישראל. אמו התנגדה נמרצות: "ירמ"י הולך לאוניברסיטה, ועתידו להיות מדען חלל ביוסטון. עוד תשמעו עליו!". אביו די היסס, כי הרמה הרוחנית של בנו הקטן לא התאימה לאווירה ישיבתית. אך לבסוף הסכימו ההורים לשלחו לשנה אחת ללמוד תורה בארץ ישראל. "רק לניסיון" התנחמו. ירמ"י נחת אחרי חג הפסח בארץ ישראל ונסע לישיבה הירושלמית שקלטה אל חיקה נערים אמריקנים טיפוסיים, רגל פה רגל שם. בחדר האוכל של הישיבה הקביל את פניו מי אם לא, הרב יששכר זוננשטיין שהינו ר"מ בישיבה אשר פעמיים בשנה נוסע לעשות נפשות לעם ישראל, בקרב יהדות ארה"ב. החיבה ההדדית בין הנער האמריקני לר"מ, עשתה את שלה. רבי יששכר השקיע בו שעות רבות ביום ובלילה, האהיב עליו את הלימוד, והמתיק לו את סוגיות השי"ס. לקראת ראש השנה הגיעו הוריו לארץ, והביעו הסכמתם שעם תום השנה בישיבה, ירמיהו בנם היקר, יתכונן ללימודים - לא פחות ולא יותר - באוניברסיטת בר אילן. "אם אתה אוהב את ארץ ישראל, אז תלמד כאן את מדעי החלל" יעצו ההורים. הר"מ יששכר הזדעזע עד עמקי נשמתו. הוא האמין שהבחור הזה עדין לגדולות בעולם התורה, ולא במרכז החלל שביוסטון. שיחות נפש ארוכות ניהל עם הבחור בין חיי תורה לחיי מדע, והמטיר עליו ערימות של אהבה והערכה.

"יקירי, תשקיע עוד כמה שנים בישיבה, תהפוך לתפארת בחורים, ותזכה להיות חתן בן תורה שיקים בית נאמן בישראל, ותזכה בע"ה לדורות ישרים מבורכים. המדע אומנם מעניין ומרתק, אך הוא חוכמה זניחה לעומת ים התלמוד שיש בו הכל. עדיף שתהיה חתן של הקב"ה, ולא חתן של האקדמיה, שנראית קורצת ומבטיחה פרנסה וכבוד, אך סופה אכזבה וריקנות. ומה יהא על צאצאך? היאבדו הם בים הכפירה האמריקני? זה מה שאתה רוצה ירמיהו?" דמעות של אהבת אמת נשרו מעיניו של הר"מ המסור. "ירמיהו היקר, הנני מאחל לעצמי לראותך חתן הנושא בת ישראל צנועה וחסודה..." הדמעות של הר"מ המסור את ליבו של הבחור. הוא חייג להוריו בסוף השנה, ביקש והתחנן ללמוד שנה נוספת בישיבה, ועוד שנה, ועוד שנה, ועוד מעט... אולי... אם ירצה השם הוא יירשם, אולי לאוניברסיטה. לאחר ארבע שנות לימוד בישיבה התחנן ברוב פאר והדר ונסע בחזרה לארה"ב יחד עם רעייתו הצדקת, כלה מהוללה ממשפחה מצויינת של מרביצי תורה. החתונה המרגשת התקיימה בעיר הקודש, אף היא שושבין לתפארת. הר"מ יששכר זוננשטיין ליווה אותו לכל הדרך, וצייד אותו בברכות ועצות להמשיך ולעלות במעלות היראה. ירמיהו נחת בארץ האפשרויות, פתח עסק קטן, ובמקביל הקים ארגון מתנדבים העוסק בקרוב נוער אמריקאי נושר. תכלית הארגון לחזק בני נוער אלה באמריקה לשכנעם לעשות שנת לימוד בישיבה בארץ ישראל, מתוך הנחה שחיי התורה בעיר הקודש יהיו כטל